

Bir Superman hikâyesi

GÖKNUR KARADUMAN

CHRISTOPHER Reeve, sinema ve tiyatrodaki birçok rolde oynadı. Ama hepimizin dünyasında Superman olarak tanındı, Superman ile özdeşleşti. Bunda Superman serisinin iyi yönetmenler tarafından başarılı senaryo, modern teknik ve efektlerle çekilmiş olmasının etkisi vardı mutlaka; ama Christopher Reeve'in Superman ve Clark Kent'i iki boyutlu, durağan çizgi roman sayfalarından çıkartıp kanlı canlı kahramanlara dönüştürme becerisinin payı büyüktür.

Christopher Reeve'nin oldukça aktif bir hayatı vardı; iyi bir sporcuydu. Reeve küçük yaşlardan itibaren tenis oynadı, bisiklete bindi, kayak yaptı, dalcılık, yelken ve yat sporlarıyla uğraştı. Aynı zamanda bir pilottu, hatta kullandığı uçakla Atlantik'i iki defa tek başına geçti. Binicilik sporuna ise 1985 yılında süvâri yüzbaşı Kont Vronsky rolünde oynadığı Anna Karenina filmi sayesinde başladı. Anılarında Macaristan'da çekilen filmin atlı sahnelerinde Macar binicilik takımından sporcularla birlikte oynadığından ve bu işten çok zevk aldığından bahseder. Âdeta binicilik

mikrobu kendisine o zaman bulaşmıştı. Ülkesine döndükten sonra binicilik sporuyla ciddi olarak ilgilenecekti.

Williamstown'daki evinin yanına bir ahır yaptıran Reeve birkaç at satın aldı ve bunu izleyen yıllarda gerek evindeyken gerekse dünyanın çeşitli bölgelerinde film çekimlerindeyken binicilik dersleri almaya devam etti. 1989'dan itibaren ise dresaj, kır koşusu ve atlamadan oluşan üç bölümlük "eventing" adı verilen binicilik yarışmalarına katılmaya başladı. 1995 yılına geldiğinde "yetiştirme

seviyesi”nde yarışmalara girdi. Bir sonraki yıl yeni aldığı 12 yaşındaki Amerikan saf kan atı Buck ile başlangıç seviyesinde yarışmayı planlıyordu. İlginç olan şu ki o tüm bunları başarırken atlara alerjisi olduğu ortaya çıkmıştı. Antihistaminik ilaçlar kullanarak bunun da üstesinden geldi. Alerjisi kaybolmuştu.

27 Mayıs 1995 târihi Reeve’in hayâtında tam mânâsıyla bir kırılma noktasıydı. Reeve, Virginia Culpeper’de katıldığı yarışmada dresaj bölümünü 27 kişi arasında 4. olarak bitirmişti. Yarışmanın atlama bölümüne sıralamadaki bu yerini yükseltme umuduyla başlamıştı. İşte ne olduysa bu bölümde oldu. Günler sonra hastânedeki gözünü açtığında Reeve sâdece atını alıp ahırdan çıktığı âni hatırlayabiliyordu. Görgü tanıklarının anlattıklarına göre atı engellerden birinin önüne geldiğinde birden durmuş ve engelden atlamayı reddetmişti. Hızla giden atın birden durmasıyla Reeve atın üzerinden fırlamış, elleri atın dizginlerine takılı kaldığı için de yere çok kötü bir şekilde düşmüştü. Başındaki kask onu daha kötü bir sondan korumuş olmalıydı, ne var ki ağır yaralanmıştı.

Attan düştükten sonra artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı. Boynundan aşağısı felçli şekilde tekerlekli sandalyeye, nefes alamadığı için de ömür boyu kullanmak zorunda olduğu bir makineye bağlı yaşamak zorundaydı. Durumu son yıllarda önemli gelişmeler göstermiş, Reeve el parmaklarının birkaçını oynatmaya, kol ve ayaklarını bir miktar hareket ettirmeye başlamıştı. Buna rağmen zorlu operasyonlar yüzünden zayıf düşen vücudu daha fazla direnemedi. 10 Ekim 2004’te kapıldığı enfeksiyon nedeniyle kendisine verilen ilaçlar kalp krizi geçirmesine neden oldu. Superman hayâtını kaybetti. Kuşkusuz bütün dünyâda hemen herkesin süper kahramânı olmayı başarmış biri için oldukça hüznün veren ve tamâmen gerçek bir hayât hikâyesi bu.

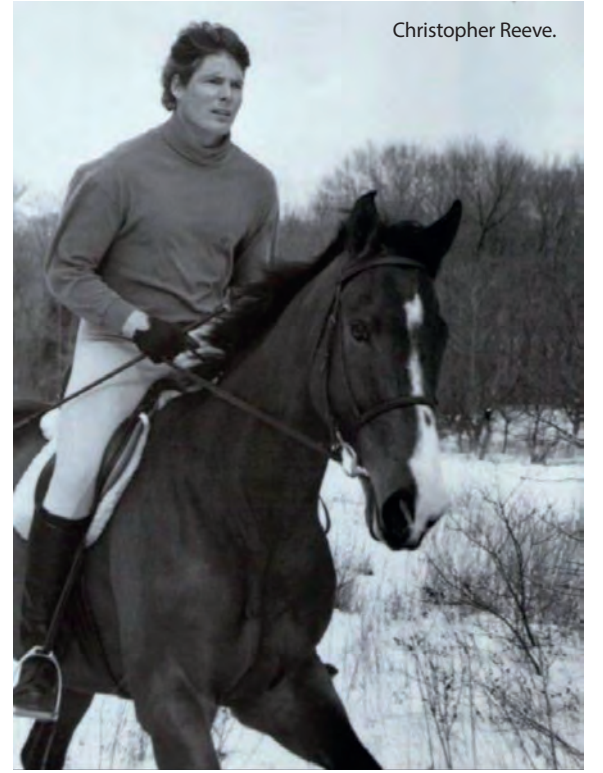
Peki, bu kazâdan sonra tekerlekli sandalyeye mahkûm yaşamasına neden olan olay hakkında ne düşünüyordu?

Christopher Reeve kazâdan sonra ünlü televizyon programcısı Larry King’e verdiği röportajda, “onu bu hâle düşüren”

atına kesinlikle kızgın olmadığını, ama atının engelden atlamayı reddedişini durmasına bir anlam veremediğini söyledi. Ona göre Buck, yıllardır yarışlara katılan, deneyimli, çok iyi bir attı. Böyle davranması için bir sebep yoktu, belki de yakınlarda bir tavşan görmüş, ürkmüştü.

Binicilik sporu ile ilgilenenlere tavsiyeleri sorulduğunda ise Reeve, en önce, bu sporu yapanların mutlaka kask takmaları gerektiğini vurguladı ve yeteneklerinin farkına vararak sınırlarını zorlamalarını tavsiye etti. Sakat kalmasına neden olan hâdisenin insanların atlara bakışını ya da binicilik sporunu olumsuz etkilemesini hiç istemedi. Kızı Alexandra’ya at binmeyi kendisi öğretmişti. Alexandra, babasının kazâsından sonra at binmeyi bırakınca onu bu işe yeniden cesâretlendirmek tekerlekli sandalyede yaşayan Reeve’e düşmüştü. Tekrar at binmeye başlayan Alexandra, Yale Üniversitesi’nin polo takımına girdi.

Kazâdan sonra artık kendisine binecek kimse kalmadığı için Buck ve ahırdaki diğer atlar satıldı. Reeve, anılarında eskiden vakit geçirmekten büyük zevk aldığı ahırını boş ve terk edilmiş bir hâlde görmemek için yanından yıllar sonra bile geçerken gözlerini başka tarafa çevirdiğini itiraf etmiştir. Kazâdan hemen sonra ilk başta her şeyden vazgeçip ölmeyi istemişti Reeve. Ancak özellikle karısının, “*Sen hâlâ bir sensin, hiç bir şey değişmedi, sonuna kadar senin yanındayım.*” demesiyle kendisini toparladı. Rehabilitasyon sürecinden çıktı, yine sinema sektöründe kalarak çeşitli işler yaptı. Ama aslında daha önemli bir misyonu vardı. Omurilik felçli insanların hayatlarını kolaylaştırmak için çalışmalara başlayarak karısıyla birlikte Christopher ve Dana Reeve Vakfı’nı kurdu. Vakıfta ve sivil toplum kuruluşlarında çalışmalar yürüttü. Onlardan biri olan Amerikan Felçliler Derneği’nde başkan, Milli Engelliler Kurumu’nda ise başkan yardımcısı olarak özveriyle çalıştı. Omurilik felçlilerinin hayatlarının kolaylaştırılması adına nerede ne proje varsa hayâta geçirilmesinin yollarını aradı. Başta kök hücre nakli gibi yenilikçi yaklaşımlar olmak üzere birçok bilimsel çalışmaya

fon sağlanması ve bu konudaki yasaların yeniden düzenlenmesi doğrultusunda dünyânın birçok yerinde konuşmalar yaptı.

Uzaydan gelen ve süper güçlerle donatılmış hayâlî bir karakterden, tekerlekli sandalyede büyük azimle hayâta tutunan kanlı canlı bir kahramâna dönüşen ve nice engelli insanın hayâtına dokunan Christopher Reeve, “*Kaza öncesinde ‘Kahraman kimdir?’ diye sorulsaydı büyük ihtimalle ‘Sonuçlarını düşünmeden cesurca hareket eden biri’ derdim. Oysa kahraman büyük zorluklara karşın dayanma ve direnme gücü bulan sıradan insandır.*” demişti. Başarıdan başarıya koşan bir öğrenci, sanatçı, sporcu ve iyi bir âile babasıydı, ama hepsinden öte, yaşadığı bütün tâlihsizliklere rağmen hayattan kopmayan, onun değerini bilen, var olmanın hakkını vermeye çalışan yürekli bir insandı. 🐾

KAYNAKÇA

- 1 Reeve, C., *Still Me*, Arrow Books, Londra, 1999.
- 2 Reeve, C., *Nothing is Impossible: Reflections on a New Life*, Random House, New York, 2002.
- 3 <http://www.chrisreevehomepage.com/>
- 4 <http://myhorseforum.com/threads/christopher-reeves-accident.98571/>